Lietas arhīva Nr. C-0806-20/6
ECLI:LV:KURT:2020:1216.C69405419.4.S

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Liepājā 2020.gada 16.decembrī

Kurzemes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Arnis Lapiņš
ar sekretāri Lindu Frēlihu
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. D/ prasībā pret Finanšu ministriju un Saldus novada pašvaldību par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2019.gada 27.septembrī prasītāja /pers. D/ cēlusi tiesā prasību pret atbildētājiem Finanšu ministriju un Saldus novada pašvaldību par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu - garāžu ar kadastra apzīmējumu Nr./numurs A/, kas atrodas adresē: /adrese/, uz tiesiski iegūta valdījuma dibināta ieilguma pamata. Prasība celta, pamatojoties uz likuma „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā" 12.-13., 17.panta 6.punktu, Civillikuma 1044., 1060., 1061.pantu.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja ir zemesgrāmatā neierakstītas ēkas (būvju) nekustamā īpašuma ar piešķirto kadastra Nr./numurs B/un piešķirto adresi: /adrese/, tiesiskā valdītāja. Ēka atrodas uz līdz šim zemesgrāmatā neierakstīta zemes nekustamā īpašuma ar kadastra Nr./numurs C/, un adresi: /adrese/, kas saskaņā ar likuma "Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 18.pantu piekrīt pašvaldībai.

Ēku prasītāja ieguvusi izsoles ceļā no p/s "/nosaukums/", par to 1993.gada 21.decembrī noslēgta vienošanās (līgums) starp p/s "/nosaukums/" tās direktora /pers. E/ personā un prasītāju. Ēku - autogarāžu ar betona ķieģeļu sienām un šīfera jumtu prasītāja 1993.gada 16.decembrī izsolē nosolīja par 94 latiem un 50 santīmiem. Prasītāja par izsoles objektu norēķinājās ar pajām, ko pierāda noslēgtās vienošanās 3.punkts. Ievērojot likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 12.-13.pantu, ēkas ierakstāmas zemesgrāmatā vienlaikus ar zemi, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.pantu ēkas ir patstāvīgs nekustamais īpašums un atrodas uz svešas zemes. Konkrētajā situācijā pastāv minētā likuma 14.panta pirmās daļas 2.punktā paredzētais pamats - ēka iegūta, privatizējot valsts vai pašvaldību uzņēmumus (uzņēmējsabiedrības) vai atsevišķus valstij vai pašvaldībai piederošus nekustamā īpašuma objektus.

Atbilstoši likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 21.pantam prasītājai kā fiziskai personai, kas ēku ieguvusi pēc 1993.gada 4.aprīļa, lai panāktu ēkas ierakstīšanu zemesgrāmatā uz sava vārda, jāiesniedz pierādījumi par to, ka p/s "/nosaukums/" ir bijusi šīs ēkas īpašnieks. No minētās vienošanās 2.punkta satura konstatējams, ka p/s "/nosaukums/" ēka piederējusi saskaņā ar "pamatlīdzekļu uzskaites kartiņu Nr.10 no 1972.gada 20.janvāra". Prasītāja griezās arhīvā, lai iegūtu pierādījumu - vienošanās 2.punktā norādītā fakta apliecinājumu, vienlaikus lūdzot izsniegt arī mantas inventarizācijas sarakstu, taču no arhīva saņēmusi atbildi, ka p/s "/nosaukums/" nav nodevusi mantas inventarizācijas sarakstu un pamatlīdzekļu kartiņas Latvijas Nacionālajā arhīvā.

[1.2] Kā to pierāda Uzņēmumu reģistra ieraksti, /adrese/ p/s "/nosaukums/" ir likvidēta un izslēgta no Uzņēmumu reģistra 2007.gada 17.janvārī. Tā kā darījuma pretējā puse - privāto tiesību juridiskā persona pašlaik vairs neeksistē, prasītāja nevar izmantot Civillikuma 994.pantā paredzētās nekustama īpašuma ieguvēja tiesības prasīt, lai iepriekšējais īpašnieks nekustamā īpašuma pāreju ierakstītu zemes grāmatā vispārējā kārtībā, atbilstoši likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" noteikumiem - tas iespējams vienīgi uz minētā likuma 17.panta 6.punkta pamata - ar tiesas spriedumu par prasītājas īpašuma tiesību atzīšanu.

Prasībā par tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu saskaņā ar likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 22.pantu paredzēta speciāla procedūra, par tūlīt identificējamu atbildētāju šajā civillietā prasītāja uzskata Latvijas valsti Finanšu ministrijas personā, pamatojoties uz Civillikuma 417.pantā noteikto, ka manta, kas paliek pēc juridisku personu izbeigšanās, izņemot peļņas sabiedrības, piekrīt valstij, un saskaņā ar 930.panta otro daļu nekustamas bezīpašnieka lietas piekrīt valstij. Šie minētie apstākļi saistāmi ar Civillikuma 1061.pantu, saskaņā ar kuru uz iepriekš norādīto lietu tiesību pamata Finanšu ministrijai ir tiesības iebilst pret celto prasību (pierādot, ka īpašuma tiesība uz lietu pieder valstij, pamatojoties uz tādu lietu tiesību vai arī personisku tiesību, kas prasītājai jāatzīst).

Tāpat šajā civillietā prasītāja uzskata par atbildētāju Saldus novada pašvaldību, uz kuras vārda piekrīt ierakstīt īpašuma tiesības uz zemes gabalu uz kura atrodas ēka, pamatojoties uz Civillikuma 968.pantā noteikto, ka uz zemes uzcelta ēka atzīstama par zemes daļu, tomēr prasītāja apliecina, ka prasības atzīšanas gadījumā neprasīs no atbildētājiem samaksāto tiesas izdevumu atlīdzināšanu.

Saldus novada pašvaldība ir atzinusi prasītājas tiesības uz ēku un faktisko tās valdījumu, ko apliecina nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu noteikšana par ēku, zemes nomas tiesiskās attiecības, kā arī 2019.gada 4.jūnija pašvaldības

pilnvarojums ēkas datu deklarācijas iesniegšanai reģistrācijai NĪVKIS.

Ēka nav nodota ekspluatācijā un pašvaldībai nav tiesību pieņemt ekspluatācijā būvi, ja ēkas būvniecība (visu veidu projektēšana un būvdarbi) pabeigta un ekspluatācija uzsākta pirms Būvniecības likuma spēkā stāšanās dienas (1995.gada 13.septembra), jo likuma regulējumam nav atpakaļejoša spēka.

Prasītājas valdījuma pār ēku faktu apliecina arī regulāri veikti nekustamā īpašuma nodokļa un zemes nomas maksājumi.

[2] Atbildētāja Finanšu ministrija paskaidrojumā norādījusi, ka nav strīda par to, ka prasītāja būvi ieguvusi izsoles ceļā no p/s "/nosaukums/", noslēdzot ar to 1993.gada 21.decembra vienošanos, un izsolē nosolīto pirkuma maksu 94 latus un 50 santīmus samaksājusi, norēķinoties ar pajām. Būve atrodas uz līdz šim zemesgrāmatā neierakstīta zemes nekustamā īpašuma ar kadastra numuru Nr./numurs/, /adrese/, kas saskaņā ar likuma "Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 18.pantu piekrīt pašvaldībai.

Likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 21.pantā paredzēts, ka tad, "Ja fiziskā persona ēkas (būves) ieguvusi pēc 1993.gada 4.aprīļa darījuma rezultātā vai mantošanas ceļā, tās zemesgrāmatā ierakstāmas uz šīs personas vārda ar nosacījumu, ka nostiprinājuma lūdzējs iesniedz pierādījumus par to, ka atsavinātājs vai mantojuma atstājējs bijis šo ēku (būvju) īpašnieks. Ja arī minētais atsavinātājs ēkas (būves) ieguvis pēc 1993.gada 4.aprīļa, iesniedzami pierādījumi par iepriekšējā atsavinātāja vai mantojuma atstājēja īpašuma tiesībām un darījuma likumību (tiesībspēja, rīcībspēja, trešās personas piekrišana, kad saskaņā ar likumu šāda piekrišana nepieciešama), līdz ir pierādītas atsavinātāja vai mantojuma atstājēja īpašuma tiesības (būvniecība, reģistrācija likumā noteiktajās iestādēs)."

Prasītāja norāda, ka būve piederējusi p/s "/nosaukums/", saskaņā ar "pamatlīdzekļu uzskaites kartiņu Nr.10 no 1972.gada 20.janvāra".

P/s "/nosaukums/" šobrīd ir likvidēta un 2007.gada 17.janvārī izslēgta no Uzņēmumu reģistra datu bāzes, bet mantas inventarizācijas sarakstu un pamatlīdzekļu uzskaites kartiņas Latvijas Nacionālajā arhīvā nav nodevusi.

Likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 27.pants noteic, ka ēku (būvju) atrašanās juridiskas personas bilancē (grāmatvedības pamatlīdzekļu uzskaitē) pati par sevi nerada īpašuma tiesības. No minētā izriet, ka p/s "/nosaukums/" īpašuma tiesības uz būvi nav pierādītas, līdz ar to tai nebija tiesības būvi atsavināt prasītājai.

[3] Atbildētāja Saldus novada pašvaldība paskaidrojumā norādījusi, ka pašvaldība ir izskatījusi prasītājas iesniegto prasības pieteikumu par īpašuma tiesību atzīšanu uz garāžu (būves kadastra apzīmējums Nr./numurs A/), kas atrodas: /adrese/, un norāda, ka neatzīst prasību daļā par pašvaldības atzīšanu par atbildētāju lietā, jo juridiskajā literatūrā ar jēdzienu atbildētājs tiek saprasta puse, kas tiek uzskatīta par atbildīgu otras puses tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārumā. Pašvaldība uzsver, ka tā nav nekādā veidā aizskārusi prasītājas intereses, kā arī tai nekad nav bijušas īpašuma tiesības uz prasībā minēto būvi, un arī turpmāk tā nepretendē uz būves īpašuma tiesībām.

Būve atrodas uz nekustamā īpašuma /adrese/, sastāvā esošās zemes vienības ar kadastra apzīmējumu Nr./numurs A/. Saskaņā ar /nosaukums/ padomes 2007.gada 17.janvāra lēmumu (prot. Nr.l; 9.§) noteikta zemes vienības ar kadastra apzīmējumu Nr./numurs A/piekritība pašvaldībai.

Būve nav reģistrēta Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā kā patstāvīgs ēku (būvju) īpašums.

Norādīts, ka pašvaldībai nav iebildumu par īpašuma tiesību atzīšanu prasītājai uz prasībā norādīto būvi. Saskaņā ar likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 21.pantu, kā arī Civillikuma 1060.panta otro daļu prasītājai ir pienākums pierādīt savas īpašuma tiesības, un šādu pierādījumu izvērtēšana ir tikai tiesas ziņā.

[4] Prasītāja /pers. D/ prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz garāžu uzturēja un paskaidroja, ka viņai piederot viena garāža. Līdz šim nav bijuši pietiekami naudas līdzekļu, lai sakārtotu īpašuma tiesības uz garāžu. Norādīja, ka viņa bijusi p/s "/nosaukums/" dalībniece un vēlējusies garāžu iegūt savā īpašumā. Kad likvidējās p/s "/nosaukums/", noslēgusi vienošanos, kuru parakstīja sabiedrības direktors /pers. E/.

Prasītājas pārstāve /pers. I/ paskaidroja, ka prasītājai ir tiesisks šķērslis ārpustiesas kārtībā nostiprināt savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā uz garāžu, kas iegūta 1993.gadā no p/s "/nosaukums/". P/s "/nosaukums/" šobrīd vairs neeksistē, tā 2007.gadā izslēgta no Uzņēmumu reģistra, tādēļ nav iespējams, ka pārdevējs veic visas nepieciešamās darbības, lai reģistrētu garāžas īpašuma tiesības. Garāžas atrodas prasītājas valdījumā. Prasītājas valdījuma faktu apliecina starp Saldus novada pašvaldību un prasītāju noslēgtais zemes nomas līgums, visus šos gadus prasītāja maksā zemes nomas maksu un nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus. Paskaidroja, ka šobrīd nav pierādīts fakts, ka garāža piederējusi p/s "/nosaukums/", jo sabiedrība Latvijas Nacionālajā arhīvā nav nodevusi mantas inventarizācijas sarakstu un pamatlīdzekļu uzskaites kartiņas. Norādīja, ka iztrūkstošo faktu un faktu par prasītājas īpašuma valdījumu iespējams, pierādīt ar liecinieka /pers. E/, kas bija arī kolhoza priekšsēdētājs, p/s "/nosaukums/" amatpersona, un liecinieka /pers. J/ liecībām.

Iepriekšējā tiesas sēdē liecinieks p/s "/nosaukums/" priekšsēdētājs /pers. E/ apliecināja, ka 1993.gada 21.decembrī parakstījis vienošanos, ar kuru prasītāja ieguvusi garāžu izsoles ceļā no sabiedrības, izpērkot par pajām. Garāžas prasītājas valdījumā atrodas divdesmit piecus gadus un, pamatojoties uz iesniegtiem pierādījumiem, lūdza atzīt prasītājai īpašuma tiesības uz garāžu, lai reģistrētu to zemesgrāmatā. P/s "/nosaukums/" Latvijas Nacionālajā arhīvā nav nodevusi mantas inventarizācijas sarakstu un pamatlīdzekļu kartiņas, tādēļ ziņas Latvijas Nacionālais arhīvs nevar izsniegt. Tādēļ lietā ir iesniegts Uzņēmuma reģistra protokols, kur redzams, ka garāža, kad tika dibināta p/s "/nosaukums/", tas ir 1992.gada 7.decembrī, bija p/s "/nosaukums/" valdījumā. 1993.gada 21.decembrī tika noslēgta vienošanās par garāžu nodošanu prasītājai.

[5] Atbildētāji uz tiesas sēdi nebija ieradušies, bet ir lūguši lietu izskatīt bez viņu pārstāvju klātbūtnes.

Finanšu ministrija uztur paskaidrojumā norādītos argumentus un apstākļus. Tiesa atzīst par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētāju piedalīšanās, jo nav konstatēti Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā minētie lietas izskatīšanas atlikšanas

juridiskie iemesli.

Motīvu daļa

[6] Novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[7] 1993.gada 21.decembrī starp p/s "/nosaukums/" un prasītāju noslēgta vienošanās par to, ka prasītājai tiek nodota īpašumā par pajām atsavinātā sabiedrības manta – autogarāža Ls94,50 vērtībā.

Liecinieks /pers. E/ apliecināja, ka ir bijušais p/s "/nosaukums/" direktors, citas personas, kas parakstīja dokumentus sabiedrības vārdā nebija. Atzina, ka 1993.gada 21.decembrī parakstīja vienošanos, ar kuru prasītāja ieguvusi garāžu izsoles ceļā no p/s "/nosaukums/". Paskaidroja, ka prasītāja bija p/s "/nosaukums/" dalībniece, garāžas pirkuma maksa - izsoles cena bija 94,50 lati, garāžu prasītāja izpirkusi par pajām. P/s "/nosaukums/" 2007.gadā tika veikta pašlikvidācija, sabiedrības objektus pārņēma privātpersonas. Arī liecinieks /pers. J/ liecināja, ka pazīst /pers. D/, jo viņš ir divu blakus esošo garāžu īpašnieks. /pers. D/ no garāžas iegūšanas brīža apsaimnieko garāžu. Norādīja, ka ir zināms, ka prasītāja garāžu ieguvusi par pajām no p/s "/nosaukums/", un viņam ir zināms, ka 1993.gadā, sabiedrības pārstāvis bija /pers. E/. Lieciniekam nav zināms, vai 1993. gadā bija citas personas, kurām sabiedrībā bija paraksttiesības. Tādējādi arī ar liecinieku sniegtajām liecībām ir pierādīts, ka /pers. E/ kā p/s "/nosaukums/" direktors ir parakstījis šo vienošanos, bez tam viņa paraksttiesības p/s "/nosaukums/" apstiprina arī kopsaimniecības "/nosaukums/" privatizācijas un pārveidošanas 1992.gada 7.marta sapulces protokols.

Saldus novada pašvaldība ir apstiprinājusi, ka prasītājai nav nekustamā īpašuma nodokļu parādu par tiesiskajā valdījumā esošo strīdus nekustamo īpašumu.

[8] 2019.gada 18.oktobrī starp Saldus novada pašvaldību un prasītāju noslēgts līgums Nr.2019-29 par zemes gabala nomu, kas atrodas: /adrese/ ar kadastra apzīmējumu Nr./numurs A/, 0,033 ha platībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, prasītājam jāpierāda savs prasījums, ievērojot Civilprocesa likuma 10.pantu, puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā, un pusei nav jāpierāda fakti, kurus nav apstrīdējusi otra puse, kā noteikts Civilprocesa likuma 96.panta piektajā daļā.

[9] Atbilstoši likuma „Par atjaunotās Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta pirmās daļas 1.punktu, ja ēka uzcelta uz zemes, kas, atbilstoši likumiem, piešķirta šim nolūkam, iegūta darījuma rezultātā vai uz cita tiesiska pamata pirms Civillikuma lietu tiesību daļas spēkā stāšanās dienas, bet zemes īpašuma tiesības atjaunotas bijušā īpašnieka tiesību pārņēmējam (pašreizējiem zemes īpašniekiem), vai arī zeme piekrīt vai pieder valstij vai pašvaldībai (būves uzbūvēšanas laikā), būve ierakstāma zemesgrāmatā vispārējā kārtībā kā patstāvīgs būvju nekustamā īpašuma objekts, saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā" 13.pantu.

[10] No prasītājas paskaidrojumiem un liecinieka /pers. E/ liecības tiesas sēdē un lietas materiālos esošiem dokumentiem konstatēts, ka prasītāja nekustamo īpašumu nepārtraukti valdījusi, apsaimniekojusi un lietojusi savām vajadzībām, pēc tam ar zemes īpašnieku – Saldus novada pašvaldību noslēdzot attiecīgu zemes nomas līgumu Nr.2019-29.

[11] Ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14. panta pirmās daļas 1.punkta noteikumi ir izpildīti – ēka (garāža) ir uzcelta līdz 1992.gada 1.septembrim saskaņā ar apstiprinātu būvprojektu uz zemesgabala, kas likumā noteiktā kārtībā piešķirts šim nolūkam *(sk., LR Senāta Civillietu departamenta 2019.gada 20.novembra spriedums lietā Nr. SKC-144/2019, 2005.gada 2.marta spriedums lietā Nr. SKC-101/2005, 2007.gada 4.aprīļa spriedums lietā Nr. SKC-85/2007, 2009.gada 20.maija sprieduma lietā Nr.SKC-147/2009 9.punkts*), t.i., ēka (garāža) ir uzcelta likumīgi un ir patstāvīgs īpašuma objekts.

Tā kā patstāvīgs īpašuma objekts ir likumīgi uzbūvēta ēka (garāža) ar normas sastāva pazīmi – uzcelta līdz 1992.gada 1.septembrim – uz šo datumu šādas ēkas (būves) pieņemšanas ekspluatācijā fakts neietekmē.

Saskaņā ar minētā likuma 16.pantu, īpašuma iegūšanai ar ieilgumu (Civillikuma 998.p., 1031.p.) tā termiņš (1023.p.-1024.p.) sāk tecēt ar 1992.gada 1.septembri, neatkarīgi no tā, kad fiziskā vai juridiskā persona, kura pretendē lietu iegūt īpašumā uz ieilguma pamata, ieguvusi to savā valdījumā.

Saskaņā ar Civillikuma 876.pantu valdījums ir īpašuma tiesībai atbilstoša faktiska vara par lietu, un labticīgs valdītājs ir tas, kas pārliecināts, ka nevienam citam nav vairāk tiesību valdīt lietu, kā viņam.

Civillikuma 998.pantā noteikts, ka ar ieilgumu lietu iegūst par īpašumu, ja ieguvējs to valdījis likumā noteiktu laiku kā savu, ievērojot arī citus likumiskus nosacījumus. Atbilstoši Civillikuma 999.pantam, lai valdījums nodibinātu īpašumu ar ieilgumu, ir vajadzīgi: 1) priekšmets, ko var iegūt ar ieilgumu (1000.p.-1005.p.); 2) tiesisks pamats (1006.p.-1012.p.); 3) valdītāja laba ticība (1013.p.-1017.p.); 4) nepārtraukts valdījums (1018.p.-1022.p.); 5) noteiktā laika notecējums (1023.p. un 1024.p.) un 6) lietas īpašnieka tiesiska iespēja izlietot savu tiesību uz lietu (1025.p.-1029.p.).

Atbilstoši Civillikuma 1030.-1031. un 1024.pantiem, kas pēc ieilguma noteikumiem (1000.p.-1022.p.) valdījis 10 gadu laikā nekustamu īpašumu, kurš zemesgrāmatās uz viņa vārda nav ierakstīts, tas atzīstams par tādu, kas ieguvis nekustamo īpašumu ar ieilgumu, un tam ir tiesība un pienākums prasīt šā iegūšanas pamata ierakstīšanu zemesgrāmatās uz savu vārdu.

Prasītāja labā ticībā (Civillikuma 1013. – 1017.pants), nezinot šķēršļus, kas nepielaiž iegūt to par īpašumu, bez šaubām ir uzskatījusi sevi par nekustamā īpašuma vienīgo tiesisko valdītāju, kura tiesības ir atzinušas arī pašvaldība, slēdzot minēto zemes nomas līgumu Nr.2019-29.

[12] Tiesa nav konstatējusi apstākļus, kas pārtrauktu valdījumu, tādēļ atbilstoši Civillikuma 1018. un 1022. panta nosacījumiem, valdījums ir atzīstams par nepārtrauktu.

[13] Kopsaimniecības "/nosaukums/" privatizācijas un pārveidošanas sapulces 1992.gada 7.marta protokolā (ar

pielikumu mantas inventarizācijas sarakstam) redzams, ka p/s "/nosaukums/" dibināšanas brīdī pēc tam prasītājai atsavinātā garāža bija iekļauta mantas inventarizācijas sarakstā.

[14] /adrese/ kolhozs "/nosaukums/" (no 1992.gada 7.aprīļa – /adrese/ p/s "/nosaukums/") inventarizācijas sarakstus un pamatlīdzekļu uzskaites kartītes Latvijas Nacionālā arhīvā nav nodevis.

Prasītāja pēc p/s "/nosaukums/" likvidēšanas turpina valdīt īpašumu (garāžu) un uz minētās vienošanās pamata viņai arī ir tiesības iegūt īpašumu - garāžu.

Tiesa konstatē likumā noteiktos priekšnosacījumus prasītājas īpašuma tiesību iegūšanai uz ieilguma pamata. Līdz ar to prasība uz tajā norādītā materiāli tiesiskā pamata apmierināma pilnā apmērā, un atzīstamas prasītājas īpašuma tiesības uz prasībā norādīto nekustamo īpašumu.

[15] Tiesa pievienojas Saldus novada pašvaldības argumentiem par to, ka ar atbildētāju lietā tiek saprasta puse, kas tiek uzskatīta par atbildīgu otras puses tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārumā, un ka pašvaldība nav nekādā veidā aizskārusi tās intereses lietā, ka arī pašvaldībai nekad nav bijušas īpašuma tiesības uz prasībā minēto strīdus būvi.

[16] Atbildētāja Finanšu ministrijas iebildumi nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai, jo līdz šim brīdim nav apstrīdējusi, kā arī nav pieteikusies neviena cita persona, kura vēlētos pieteikt un varētu pierādīt savas īpašuma tiesības uz minēto būvi.

Tiesas izdevumi lietā valstij samaksāti pilnā apmērā, šo izdevumu apmaksu veikusi prasītāja, kuras pārstāve lūdz nelemt par tiesas izdevumu piedziņu no atbildētājiem. Tā kā atbildētāji nav pieļāvuši prasītājas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārumu, tad tiesa atzīst, ka tiesas izdevumi nav piedzenami no atbildētājiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189., 193. un 199.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt un atzīt /pers. D/, personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz būvju nekustamo īpašumu – garāžu ar kadastra apzīmējumu Nr./numurs A/, kas atrodas adresē:/adrese/.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā divdesmit dienu laikā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnesis A.Lapiņš